

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om det Philosophiske Aarhundrede

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 110. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1816_297_6-txt-shoot-idm163.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Philosophie er som man veed Udtryk for den menneskelige Stræben efter Viisdom ∴ fuldkommen Erkiendelse, umiddelbar Anskuelse, og med det høieste christelige Udtryk: Beskuelsen Ansigt til Ansigt. Det danske Ord vi da bedst kunne vælge til at betegne denne Stræben i sin Livlighed er uidentivl *Vidskab*, et Ord som man paa en heel Deel Steder i vor danske Bibel kan finde brugt i den Mening*4 Moseb. 24 16. Ps. 19. 3. Esa. 44. 25. 47. 10. Sir. 1. 4. 11. 18. 19. 22. 33. 11. 38. 6. 42. 27. Bar. 3. 20. 37. og som kan udholde den strængeste Prøve med vide og Vid og Vittighed bag sig, Vished ved Siden, Videnskab, Videnskabelighed og Viisdom for sig, og med den passelige Endelse: *Skab*, som er nær beslægtet med det islandske skap ∴ Sindsbeskaffenhed, og bemærker i Modersmaalet ret giennemgribende *Egenskaberne* saavel i deres indvortes Tilværelse som i deres levende Yttring *Saasom Troskab, Venskab, Daarskab, Vildskab, en nøiere Udvikling heraf hører til Modersmaalets Vidskab under Betragtningen af de substantiviske Endelser, blandt hvilke *Skab*, *Maal* og *Dom* især fortjene besynderlig Opmærksomhed.. Ja vi behøve ikke engang at blive 111staaende ved Talebrugen men kan stige op til Udtrykkenes høieste Prøvesteen, den virkelige Sandhed, hvor Ordet end bestaaer, thi som skabt maae vi jo betragte hver *menneskelig* Egenskab, og Vidskaben gaaer ud paa at skabe en Verden af Visheder i Fornuften og et Billede af den i Sproget. Man kunde sige at *Videnskab* var omtrent et ligesaa passende Udtryk, men herimod er det nok at indvende at man aldrig udvikler godt ved at indvikle, men forklarer slet ved at forvirre, og kunde vi da end slet ikke indsee hvorledes Videnskab er kommet til at betyde en afsondret Kreds af Visheder, maatte vi dog vogte os for at give det en anden Betydning, førend det var blevet almindelig klar Indsigt at det burde ombyttes eller forflyttes. Imidlertid kan man med Føie sige at *Viden* betyder noget Heelt, Sluttet, og lader sig altsaa kun med nogen Ret anvende paa en Sum af Kundskaber som ved Indskrænknngen til en beskrevet Kreds faaer en tilsyneladende Heelhed, da derimod Vidskaben som en her uendelig Stræben, og Nærmelse til et i Støvet uopnaaeligt Maal, blev tom Pral, naar 112den kaldte sig Videnskab. Derimod kan og maae *Videnskabelighed* bruges fornemmelig om hvad der staaer i nøie Forbindelse med Vidskab, thi baade tillader den sædvanlige Brug af dette Udtryk, der mest kun har været et Bagord, os dette, og da Vidskabens *Maal* upaatvivlelig er fuldkommen Videnskab, tillader Sandhed det med, saa det er unødvendigt at skabe nye Ord som vidskabelig og Vidskabelighed, der vel ei kunde kaldes udanske, da de have Ligheden i *selskabelig* og *venskabelig* for sig, men synes dog at støde Øret og vilde i det mindste endnu mere forvilde end veilede danske Læsere.